

РЕШЕНИЕ

№ 7197

гр. София, 02.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разглежда дело номер **9046** по описа за **2021** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Н. С. Н. срещу решение от 05.08.2019 г., постановено по НАХД № 18654/2018 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 107 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 11-01-283/15.10.2018 г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция, с което на касатора на основание чл. 256, ал. 1 ЗОП е наложена глоба, в размер на 824,45 лв. за нарушение на чл. 20, ал. 3, т. 2, вр. чл. 186, вр. чл. 17 ЗОП.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на въззивното решение поради нарушение на материалния закон. Касаторът счита съдебния акт за необоснован и недоказан. Излага подробни съображения, с които желае решението на СРС да бъде отменено, а с него и процесното наказателно постановление. излага допълнителни доводи в депозирана писмена защита. В съдебно заседание касаторът се явява лично и поддържа жалбата

Ответникът – Агенция за държавна финансова инспекция, чрез юрк. Я. оспорва жалбата и моли решението да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно определение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, в настоящият си състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното: По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Настоящият съдебен състав намира, че въззивният съд правилно е установил фактическата обстановка в конкретния случай. Изводите досежно фактите по делото в пълна степен се подкрепят от събрания доказателствен материал. Преценката за правилност и за безспорна установеност на фактите от значение за предмета на настоящото производство почива на правилна правна интерпретация на събрания в хода на съдебното следствие пред въззивната инстанция доказателствен материал. Настоящият съдебен състав споделя установената от СРС фактическа обстановка, поради което счита, че не е нужно да я преповтаря.

Решението е валидно и допустимо, като при постановяването му не са допуснати процесуални нарушения обуславящи отмяната му. От процесуална и материална гледна точка същото е законосъобразно и не се констатира наличие на касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Съдът подробно е изследвал развитието на административнонаказателното производство и е достигнал правилни изводи, че в хода му не са допуснати съществени процесуални нарушения. Правилен е извода, че съставения АУАН, както и издаденото въз основана него НП имат необходимото по закон съдържание, като са спазени давностните срокове по чл. 34 ЗАНН. Съдът подробно е анализирал събрания в хода на съдебното следствие доказателствен материал и е изложил в достатъчна степен мотиви по отношение на въпроса кои доказателства се кредитират с доверие и кои не.

Според описанието на нарушението, направено от наказващия орган и възприето от районния съд към 04.01.2017 г. – дата на първата фактура № 21923/04.01.2017 г. за доставка на хранителни продукти в ГДПБЗН – МВР, платена и отчетена като разход за 2017 г., в [населено място], ГД „Пожарна безопасност и защита на населението“ – МВР, С., касаторът Н. С. Н., в качеството му на директор на ГДПБЗН – МВР и възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 13 ЗОП, не е събрал оферти с обява при условията и по реда на глава двадесет и шеста от ЗОП, за възлагане на обществена поръчка за доставка на хранителни продукти на обща стойност от 82 445,24 лв. с ДДС /68 704,37 лв. без ДДС/, попадаща в стойностния праг на чл. 20, ал. 3, т. 2 ЗОП, въпреки че са били налице законоустановените условия /обект, субект и стойност на услугата/ за това.

От така направеното описание на нарушението, следва да се приеме, че датата на нарушението е 04.01.2017 г., когато е издадена първата фактура за доставка на хранителни продукти, независимо, че за периода от 04.01.2017 г. – 31.12.2017 г., в ГДПБЗН са отчетени разходи по фактури от различни доставчици.

Касационният съд констатира, че е изтекъл срокът на т. нар. „абсолютна погасителна давност“ за реализиране на административнонаказателна отговорност. Предвид Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г., на ОС НК на ВКС и Втора колегия на

ВАС, по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита да се прилагат нормите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго (чл. 11 ЗАНН). В ЗАНН липсват изрични норми, уреждащи въпросите на погасителната давност, по отношение издадени наказателни постановления, поради което субсидиарно приложение следва да намери нормата на чл. 80, ал. 1, т. 5 НК. Според последната, наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на три години, в случаите, извън хипотезите по т. т. 1, 2, 3, 4 на същия текст, с оглед на което срокът по чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК се определя на четири години и половина. В НП, като дата на извършване на административното нарушение е приета датата 04.01.2017 г., поради което срокът на абсолютната давност за реализиране на административнонаказателната отговорност е изтекъл съответно на 04.07.2021 г. – обстоятелство, което е настъпило след постановяване на въззивното съдебно решение – 05.08.2019 г., и преди проведеното на 05.11.2021 г. касационно съдебно заседание.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 05.08.2019 г., постановено по НАХД № 18654/2018 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 107 състав, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 11-01-283/15.10.2018 г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция, с което на Н. С. Н., на основание чл. 256, ал. 1 ЗОП, е наложена глоба, в размер на 824,45 лв. за нарушение на чл. 20, ал. 3, т. 2, вр. чл. 186, вр. чл. 17 ЗОП.

ПРЕКРАТЯВА административно наказателното производство по АУАН № 11-01-283/18.04.2018г на АДФИ

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.